

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

12. april 2021

Besvarelse af spørgsmål 27 til L184 stillet af Erhvervsudvalget den 8. april 2021.

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere præsentationen fra Mærkevareleverandørernes foretræde for udvalget den 8. april 2021, jf. L 184 - bilag 13?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Det er min forståelse, at Mærkevareleverandørerne overordnet har tilsluttet sig den valgte implementeringsmodel, som bl.a. har til formål at mindske reglerne kompleksitet og skabe ensartethed i forhandlingsvilkårene gennem hele kæden.

Mærkevareleverandørerne anfører, at en række lande vælger at overimplementere, ved at lade reglerne gælde ens for alle. Jeg bemærker hertil, at også de danske regler vil gælde ens for alle med undtagelse af reglerne om betalingsfrister, hvor der gælder visse modifikationer ift. de små købere og de helt store leverandører.

Mærkevareleverandørerne anfører, at lovens forbud bør gælde for alle landbrugs-, føde- og drikkevarer.

Lovforslaget anvender den samme definition af landbrugs- og fødevarer, som der anvendes i UTP-direktivet. Jeg er klar over, at definitionen af de omfattede produkter i nogle tilfælde kan virke uhensigtsmæssig, idet nogle virksomheder vil opleve, at visse af deres produkter er omfattet af lovforslaget, mens andre ikke er. Jeg finder imidlertid, at selv hvis lovforslaget udvides til at omfatte alle landbrugs-, føde-, og drikkevarer, så vil der stadig være virksomheder, som i forbindelse med salg til samme køber både afsætter produkter, der er omfattet af lovforslaget, og produkter der ikke er.

Derudover bemærker jeg, at en virksomhed, der både sælger regulerede og ikke-regulerede produkter, altid kan vælge at lade samtlige produkter være omfattet af ét sæt vilkår, som overholder lovforslagets regler. Alternativt kan virksomheden frit dele det op på to aftaler, hvoraf kun den ene omfatter de produkter, der er omfattet af lovforslagets regler. Det er op til parterne at vurdere, hvad der er mest hensigtsmæssigt i den konkrete situation.

Afslutningsvist anfører Mærkevareleverandørerne, at forholdet mellem andelshaver og andelsselskab ikke er relevant for UTP-direktivets formål.

Jeg bemærker, at andelshaver og andelsselskab er omfattet af UTP-direktivets definition af leverandør og køber, hvorfor dette ikke kan fraviges i dansk ret.

Mærkevareleverandørerne henviser til forbuddet mod ensidige ændringer af leveringsaftalen i lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, og anfører, at det er uhensigtsmæssigt i forhold til andelsselskaber.

Forbuddet i lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, er en direkte implementering af UTP-direktivet. Vurderingen af, om en given adfærd udgør en ensidig ændring vil altid bero på en konkret vurdering af de specifikke omstændigheder i sagen. Dette fremgår også af de specielle bemærkninger til bestemmelsen. Jeg bemærker i den forbindelse, at f.eks. vedtægtsændringer, der er stemt igennem på andelsselskabers generalforsamling med det fornødne flertal, ikke umiddelbart kan anses for at være en ensidig ændring i leveringsaftalen. Det samme vil formentlig gøre sig gældende for de fleste regler og afgørelser truffet i henhold til andelsselskabets vedtægter.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup